

Suwałki, dnia 13 czerwiec 2016 r.

Fn.3120.1.10.2016.HS

16-400 Suwałki

Interpretacja indywidualna

Na podstawie art. 14j § 1 w związku z art. 14c i art. 15 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.), zwaną dalej o.p., oraz art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 849 z późn. zm.), zwaną dalej u.p.o.l., Wójt Gminy Suwałki stwierdza, że stanowisko wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 2 marca 2016 r. o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie określonego w art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. zwolnienia w podatku od nieruchomości, które zostało przekazane Wójtowi Gminy Suwałki w dniu 21 marca 2016 r. według właściwości przez Ministra Finansów, w niżej opisanym stanie faktycznym, **jest nieprawidłowe.**

Uzasadnienie

W dniu 21 marca 2016 r. Wójt Gminy Suwałki otrzymał wniosek z dnia 2 marca 2016 r. wnioskodawcy -

16-400 Suwałki -

o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego w zakresie określonego art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. zwolnienia w podatku od nieruchomości celem prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania w podatku od nieruchomości.

Wniosek strony został przekazany według właściwości przez Ministra Finansów pismem IBPB-1-3/4510-205/16/TS z 17 marca 2016 r.

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca, zwracając się o wyjaśnienie wątpliwości związanych z nowelizacją art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. zawartą w Dz.U. z 2015 r. poz. 1045, w wyniku której dodano słowo „wyłącznie”, według którego zwalnia się od podatku od nieruchomości znajdujące się w parkach narodowych lub rezerwach przyrody i służące bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody:

- a) grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową,
- b) budynki i budowle trwale związane z gruntem, wskazał we wniosku organowi podatkowemu, iż korzysta ze zwolnienia z podatku od nieruchomości gruntów, budowli i budynków położonych w Wigierskim Parku Narodowym na mocy przedmiotowej ustawy i wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 24 maja 2010 r., sygn. akt SA/Bk 15/10, gdyż służą one bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody i objęte są ochroną krajobrazową.

Ponadto, wnioskodawca wskazał, że wydzierżawia budynek w jego ośrodku pod działalność gospodarczą podmiotowi obcemu oraz grunt pod działalność statutową

Od budynków, w których jest prowadzona działalność gospodarcza wnioskodawca odprowadza stosowny podatek od nieruchomości. W sezonie letnim wnioskodawca prowadzi również strzeżone miejsce wykorzystywane do kąpieli, plażę, camping i wypożyczalnię sprzętu turystycznego. Za wstęp na plażę i camping wnioskodawca pobierał opłaty, prowadzenie wypożyczalni jest działalnością gospodarczą wnioskodawcy. Przychody z tych działalności służą pokryciu kosztów, nie przynoszą zysku. Od gruntów wnioskodawca nie płacił podatku ze względu na zwolnienie.

Wnioskodawca wniósł o wyjaśnienie, czy od 1 stycznia 2016 r. od powierzchni gruntów wykorzystywanych, jak wyżej opisano, powinien naliczać podatek od nieruchomości ze względu na wyraz "wyłącznie" użyty w art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l.

W związku z tak przedstawionym stanem faktycznym wnioskodawca zwrócił się o potwierdzenie poniższego stanowiska:

Zdaniem wnioskodawcy zwolnienie gruntów od podatku obowiązuje, gdyż objęte są one ochroną krajobrazową, a słowo „wyłącznie” nic nie zmienia. Wnioskodawca

dalej nie może podjąć żadnych działań, które by cokolwiek w krajobrazie zmieniły. W przypadku gdyby prowadzenie jakiejkolwiek działalności wykluczało możliwość korzystania z przedmiotowego zwolnienia, prowadziłoby to do łatwiej do wyobrażenia absurdalnej sytuacji, Park Narodowy, który pobiera opłaty za wstęp na swój teren, sprzedaje karty wędkarskie itp., musiałby na mocy znowelizowanej ustawy odprowadzać podatek od nieruchomości od powierzchni całego Parku (za wejście w jego obręb pobiera opłatę), gdyż okazałoby się, iż grunty na których prowadzi działania związane bezpośrednio z celami ochrony przyrody (a w tym celu parki zostały powołane) nie służą tym celom wyłącznie.

Wnioskodawca pobiera opłaty za wstęp na plażę oraz camping, lecz opłaty te pokrywają koszty utrzymania terenu, tj. wywóz śmieci, koszenie trawy, utrzymanie sanitariatów, odprowadzanie ścieków, itp. Teren ośrodka wnioskodawcy jest ogólnodostępny, służy kształtowaniu postaw proekologicznych społeczeństwa poprzez prowadzone przez wnioskodawcę działania.

Wnioskodawca nie wyobraża sobie sytuacji, w której wnioskodawca jako podatek musiałby zapłacić, a Park Narodowy nie, gdyż w Konstytucji RP zapisana jest równość wszystkich wobec prawa.

Na tle przedstawionego w powyższym stanowisku stanu faktycznego stwierdzono, co następuje:

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. zwalnia się od podatku od nieruchomości znajdujące się w parkach narodowych lub rezerwach przyrody i **służące bezpośrednio i wyłącznie** osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody:

- a) grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową,
- b) budynki i budowle trwale związane z gruntem.

Z dniem 1 stycznia 2016 r. przepis art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. został zmieniony przez art. 9 pkt 7 lit. a tiret drugie ustawy z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1045).

Do 31 grudnia 2015 r. przepis art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. przed zmianą wprowadzoną od 1 stycznia 2016 r. ustawą z dnia 25 czerwca 2015 r. o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 1045) przewidywał, iż zwalnia się od podatku od nieruchomości grunty położone na obszarach objętych ochroną ścisłą, czynną lub krajobrazową, a także budynki i budowle trwale związane z gruntem, **służące bezpośrednio** osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody - w parkach narodowych oraz w rezerwach przyrody.

Zmiana od 1 stycznia 2016 r. przepisu art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. poprzez dodanie w tym przepisie zwrotu „i wyłącznie” wyraźnie ogranicza zakres zwolnienia podatkowego i zawęża przypadki zwolnienia w podatku od nieruchomości użytymi: spójnikiem „i” oraz partykułą „wyłącznie” do przedmiotów opodatkowania znajdujących się w parkach narodowych lub rezerwach przyrody służących bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody.

Według Słownika języka polskiego „wyłącznie” oznacza partykułę ograniczającą odniesienie komunikowanego w zdaniu sądu do tych obiektów i stanów rzeczy, które są wymienione (<http://sjp.pwn.pl/>).

Zatem zakres obowiązującego od 1 stycznia 2016 r. zwolnienia podatkowego w podatku od nieruchomości z art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. w porównaniu do wcześniejszego brzmienia obowiązującego do 31 grudnia 2015 r. został wyraźnie ograniczony.

Celem działania wnioskodawcy jako stowarzyszenia wpisanego w Krajowym Rejestrze Sądowym pod numerem _____ według informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz samodzielnych publicznych zakładów opieki zdrowotnej, jest działalność w zakresie kultury fizycznej, kultury, oświaty i ochrony środowiska; działania ze sfery zadań publicznych w zakresie:

1. krzewienia turystyki i krajoznawstwa oraz aktywnych form wypoczynku dzieci i młodzieży, szczególnie w postaci wędrownictwa indywidualnego i grupowego, organizacji rajdów, zjazdów, zlotów, spływów, rejsów oraz kolonii i obozów,

2. podtrzymywania tradycji narodowej, pielęgnowania polskości oraz rozwoju świadomości narodowej, obywatelskiej i kulturowej, w tym poprzez współdziałanie z towarzystwami i organizacjami skupiającymi i opiekującymi się Polakami oraz dziedzictwem kultury polskiej za granicą,

3. nauki, edukacji, oświaty i wychowania dzieci i młodzieży, szczególnie poprzez kształtowanie postaw społecznych, upowszechniania wiedzy o przeszłości, współczesności i perspektywach rozwoju polski, szerzenie kultury turystyki i zapoznania z poznawczymi, wypoczynkowymi i zdrowotnymi walorami wędrownictwa,

4. ekologii i ochrony zwierząt, ochrony dziedzictwa przyrodniczego oraz troski o racjonalne wykorzystywanie zasobów przyrody,

5. upowszechniania wiedzy i umiejętności na rzecz obronności państwa, szczególnie poprzez opiekę nad miejscami pamięci narodowej i organizację imprez turystycznych związanych z poznawaniem historii oręża polskiego, a także popierania wszelkich form wypoczynku służącego rozwojowi sprawności i kultury fizycznej,

6. promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej oraz pozostających bez pracy i zagrożonych zwolnieniem z pracy,

7. pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób,

8. działalności charytatywnej,

9. działalności na rzecz mniejszości narodowych,

10. ochrony i promocji zdrowia,

11. działania na rzecz osób niepełnosprawnych,

12. działalności na rzecz równych praw kobiet i mężczyzn,

13. działalności wspomagającej rozwój gospodarczy, w tym rozwój przedsiębiorczości.

W dniu 20 kwietnia 2013 r. wnioskodawca uchwalił nowy statut stowarzyszenia, według którego brak jest określenia celów działania stowarzyszenia w zakresie ochrony przyrody. Statutowa działalność stowarzyszenia w zakresie ochrony środowiska nie jest tożsama z ochroną przyrody w rozumieniu ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.), gdyż w świetle definicji ustawowej z art. 3 pkt 13 ustawy z dnia 27 kwietnia

2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2013 r. poz. 1232 z późn. zm.) przez ochronę środowiska rozumie się przez to podjęcie lub zaniechanie działań, umożliwiające zachowanie lub przywracanie równowagi przyrodniczej; ochrona ta polega w szczególności na:

a) racjonalnym kształtowaniu środowiska i gospodarowaniu zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju,

b) przeciwdziałaniu zanieczyszczeniom,

c) przywracaniu elementów przyrodniczych do stanu właściwego;

Natomiast, celem ochrony przyrody stosownie do art. 2 ust. 2 ustawy z dnia z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) jest:

1) utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów;

2) zachowanie różnorodności biologicznej;

3) zachowanie dziedzictwa geologicznego i paleontologicznego;

4) zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony;

5) ochrona walorów krajobrazowych, zieleni w miastach i wsiach oraz zadrzewień;

6) utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony siedlisk przyrodniczych, a także pozostałych zasobów, tworów i składników przyrody;

7) kształtowanie właściwych postaw człowieka wobec przyrody przez edukację, informowanie i promocję w dziedzinie ochrony przyrody.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.) cele ochrony przyrody są realizowane przez:

1) uwzględnianie wymagań ochrony przyrody w strategiach, programach i dokumentach programowych, o których mowa w art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2013 r. poz. 1232, z późn. zm.), programach ochrony środowiska przyjmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, koncepcji przestrzennego zagospodarowania kraju, strategiach rozwoju województw, planach zagospodarowania przestrzennego województw, strategiach rozwoju gmin, studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego i planach zagospodarowania przestrzennego morskich wód

wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej oraz w działalności gospodarczej i inwestycyjnej;

2) obejmowanie zasobów, tworów i składników przyrody formami ochrony przyrody;

3) opracowywanie i realizację ustaleń planów ochrony dla obszarów podlegających ochronie prawnej, programów ochrony gatunków, siedlisk i szlaków migracji gatunków chronionych;

4) realizację programu ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z planem działań;

5) prowadzenie działalności edukacyjnej, informacyjnej i promocyjnej w dziedzinie ochrony przyrody;

6) prowadzenie badań naukowych nad problemami związanymi z ochroną przyrody.

Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1988 r. (Dz.U. Nr 25, poz. 173) z dniem 1 stycznia 1989 r. został utworzony Wigierski Park Narodowy. Natomiast, rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 6 marca 1997 r. (Dz.U. Nr 24, poz. 124) określono powierzchnię i obszar Wigierskiego Parku Narodowego.

Nieruchomości wnioskodawcy, mimo iż znajdują się na obszarze Wigierskiego Parku Narodowego nie mogą korzystać ze zwolnienia z art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l., gdyż w świetle powyższego nie służą bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody.

W konsekwencji dokonania powyższej zmiany w art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. ustawodawca od 1 stycznia 2016 r. jednoznacznie ograniczył zakres zwolnienia podatkowego w podatku od nieruchomości do przedmiotów opodatkowania znajdujących się w parkach narodowych lub rezerwatach przyrody służących bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody.

Podsumowując, w świetle obowiązujących przepisów prawa, stwierdzić należy, że zwolnieniem z art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l. nie będą objęte wymienione we wniosku nieruchomości wnioskodawcy położone w Wigierskim Parku Narodowym służące bezpośrednio osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody i objęte są ochroną

krajobrazową, w tym wydzierżawiony

budynek pod działalność gospodarczą oraz grunt pod jego działalność statutową, a także nieruchomości przeznaczoną w sezonie letnim na strzeżone miejsce do kąpiei, plażę, camping i wypożyczalnię sprzętu turystycznego, gdyż nie są bowiem nieruchomościami, o których mówi przepis art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l., służącymi bezpośrednio i wyłącznie osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody, a zatem nie podlegają zwolnieniu z opodatkowania na podstawie ww. przepisu.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stwierdzono, co następuje:

Wobec powyższego stanowisko wnioskodawcy, iż od 1 stycznia 2016 r. od wymienionych we wniosku nieruchomości wnioskodawcy nie powinien naliczać podatku od nieruchomości, gdyż przysługuje mu zwolnienie podatkowe w podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 1 pkt 8 u.p.o.l., jest nieprawidłowe. Nieruchomości stowarzyszenia położone na terenie Wigierskiego Parku Narodowego podlegające opodatkowaniu podatkiem odm nieruchomości nie spełniają warunku „służenia bezpośrednio i **wyłącznie** osiągnięciu celów z zakresu ochrony przyrody” gdyż związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej (wynajem pokoi, camping, wypożyczalnia sprzętu wodnego, parkingi, opłaty za wstęp na teren poddierżawa nieruchomości na prowadzenie baru i wynajmu pokoi) brak też, jest wykazania przez stronę bezpośredniego służenia przedmiotowych nieruchomości do osiągnięcia celów z zakresu ochrony przyrody.

Interpretacja niniejsza dotyczy zaistniałego stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dacie zaistnienia zdarzenia w przedstawionym stanie faktycznym.

Pouczenie:

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, ul. H. Sienkiewicza 84, 15-950 Białystok, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację (Wójta Gminy Suwałki, ul. Świerkowa 45, 16-400 Suwałki) –

w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 zd. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; Dz.U. z 2012 r., poz. 270 z późn. zm.), zwanej dalej p.p.s.a.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 p.p.s.a.) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 p.p.s.a.).

Skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną (art. 57a p.p.s.a.).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 p.p.s.a.) na adres: Wójt Gminy Suwałki, ul. Świerkowa 45, 16-400 Suwałki.

WÓJT
Tadeusz Chotko

Otrzymują:

1. adresat
2. a/a